

دریچه

ظریف با تشریح نتایج سفرش به ترکیه برشمرد:

حوزه همکاری ایران و ترکیه

● ایستنا: وزیر امور خارجه کشورمان با اشاره به نتایج سفر خود به ترکیه، گفت: در جریان ملاقات با مقامات ترکیه توافق کردیم که در پنج حوزه همکاری بین دو کشور را به صورت ویژه دنبال کنیم.

وزیر امور خارجه کشورمان صبح پنجشنبه پیش از ترک آنکارا به مقصد تهران، به تشریح نتایج سفر خود به ترکیه و گفت‌وگوهای انجام‌شده با مقامات این کشور پرداخت و دراین‌باره اظهار کرد: در جریان سفر به ترکیه با رئیس‌جمهور، رئیس مجلس، وزیر امور خارجه و سایر مقامات این کشور همسایه در مورد موضوعات دوجانبه، مسائل منطقه‌ای و جهانی صحبت کردیم. در جریان این دیدارها در مورد بحث سوریه رایزنی کردیم. از جمله در رابطه با موضوع ادلب، حضور نیروهای آمریکایی در سوریه و همچنین در مورد روند حل سیاسی بحران این کشور و اقداماتی که باید در این رابطه صورت بگیرد، رایزنی کردیم.

وی گفت: موضوع ونزوئلا و مداخلات غیرقانونی آمریکا در امور این کشور و تحولات رخ‌داده در شمال آفریقا و نگرانی‌هایی که در این منطقه در مورد احتمال استفاده از نیروهای نظامی وجود دارد، از دیگر موضوعاتی بود که در جریان این رایزنی‌ها در مورد آن بحث و گفت‌وگو کردیم.

در بخش دیگری از صحبت‌های خود با اشاره به گفت‌وگوهای صورت‌گرفته با مقامات ترکیه در مورد روابط دوجانبه تهران – آنکارا، خاطرنشان کرد: دولت ترکیه همواره مخالفت‌های خود را با تحریم‌ها و اقدامات غیرقانونی آمریکا علیه ایران و همچنین علیه سپاه پاسداران انقلاب اسلامی اعلام کرده و این موجب تقدیر و تشکر ما بوده و هست. ما در جریان این سفر در مورد روش‌های ادامه همکاری‌ها بین دو کشور با وجود تحریم‌ها صحبت و توافق کردیم که در پنج حوزه به صورت ویژه کار را دنبال کنیم. از جمله در مورد تعرفه ترجیحی، همکاری‌ها در حوزه انرژی، همکاری‌ها در حوزه بانکی و استفاده از پول مشترک دو کشور، ایجاد سازوکار اینستکس در روابط دوجانبه را دنبال می‌کنیم. وزیر خارجه کشورمان ادامه داد: توافق شد من و وزیر امور خارجه ترکیه این موضوعات را به صورت ویژه دنبال کنیم و مسئول کمیسیون مشترک دو کشور نیز به سهم خود این مسائل را دنبال می‌کنند.

وی در ادامه صحبت‌های خود در جمع خبرنگاران، یادآور شد، من احساس می‌کنم که در طرف ترکیه‌ای علاقه‌مندی به همکاری جدی با ایران در همه زمینه‌ها، از جمله اقتصادی، امنیتی، سیاسی، منطقه‌ای و بین‌المللی وجود دارد و شاید مشابه روابطی که درحال‌حاضر بین این کشور و ایران وجود دارد در طول چند دهه گذشته وجود نداشته است. خوشحال هستم که ما روابط مشابهی را با سایر همسایگان داریم. از جمله با جمهوری آذربایجان، عراق، افغانستان، پاکستان و سایر همسایگان در آسیای‌میانه و قفقاز. ظریف با اعتقاد بر اینکه سیاست دولت دوازدهم در عرصه سیاست خارجی مبنی‌بر اینکه همسایگان در اولویت ما قرار دارند با موفقیت در حال پیش‌رفتن است، دراین‌باره خاطرنشان کرد: امیدواریم که به لطف خدا اقداماتی در این حوزه انجام دهیم.

این دیپلمات عالی‌رتبه کشورمان در پاسخ به این سؤال که شما طبق برنامه‌ریزی قبلی قرار بود شب چهارشنبه به ایران برگردید، ولی سرفتان به ترکیه پیش‌رفتن است، دراین‌باره خاطرنشان کرد: بود؟ گفت: «یکی از مقامات که قرار بود من با آن ملاقاتی داشته باشم در آنکارا حضور نداشتند و دیرتر وارد شدند. البته قرار بود که پنجشنبه وارد شوند، ولی به‌خاطر انجام این دیدار دیشب زودتر وارد شدند و من نیز کمی صبر کردم که بتوانم با ایشان ملاقاتی داشته باشم». ظریف نامی از فردی را که با او ملاقات کرده است در این گفت‌وگو نبرد. وزیر امور خارجه صبح روز سه‌شنبه تهران را به مقصد دمشق ترک کرد و در جریان سفر یک‌روزه خود به سوریه با تعدادی از مقامات عالی‌رتبه سوریه، از جمله رئیس‌جمهور، نخست‌وزیر و وزیر امور خارجه این کشور هم دیدار و رایزنی کرد. پس از آن سوریه را به مقصد آنکارا ترک کرد و در آنجا با وزیر امور خارجه، رئیس‌جمهور، رئیس مجلس و چند نفر از دیگر مقامات ترکیه رایزنی و گفت‌وگو کرد.

سفیر ترکیه در تهران نیز ضمن ابراز امیدواری از اینکه نتایج سفر وزیر امور خارجه ایران به آنکارا مثبت باشد، در مورد اقدام آمریکا علیه سپاه نیز گفت: این مسئله قابل‌قبول نیست و ترکیه هم چنین موضع‌گیری‌ای دارد. دریا اورس درباره موضوع دولت ترکیه نسبت به اقدام آمریکا علیه سپاه اظهار کرد: هیچ کشوری این‌گونه دخالت یک کشور دیگر را در مورد این‌گونه مسائل قبول نمی‌کند.

اینکه یک کشور ارتش یا سپاه کشور دیگری را به‌عنوان سازمان تروریستی اعلام کند، قابل‌قبول نیست. ترکیه هم در این‌مورد چنین موضع‌گیری‌ای را دارد.

politics@sharghdaily.ir

کار عمران خان در سفر به ایران چه اهدافی را دنبال می‌کند؟

پاکستان با توجه به مناسبات خوبی که هم با عربستان و هم با ایران دارد، خودش را در موقعیتی می‌بیند که بتواند برای کاهش تنش‌ها بین این دو کشور به‌نوعی میانجیگری کند. این یکی از بحث‌هایی است که به نظرم آقای عمران خان پیگیری خواهد کرد. منافع پاکستان در این است که تنش‌ها بین ایران و عربستان سعودی کاهش یابد. اگر این تنش‌ها افزایش پیدا کند، پاکستان در حفظ تعادل خود بین این دو کشور، به مشکل می‌خورد. بحث دیگر، «امنیت مرزی» است. ایران و پاکستان در این زمینه دیدگاه‌های متفاوتی دارند. دیدگاه پاکستانی‌ها این است که ایران باید امنیت مرزها را تامین کند. آنها مرزهای ایران را برای خودشان امن تصور می‌کنند. واقعیت این است که اولویت‌های امنیت مرزی برای آنها در مرزهای هند (کشمیر) و افغانستان (تورخم) است؛ بنابراین خیلی حاضر نیستند در مرزهای ایران هزینه کنند. ایران هم انتظار دارد که پاکستان برای امنیت مرزها به‌طور مناسب‌تری عمل کند. به نظر من این موضوع دیگری است که مورد بحث طرفین قرار خواهد گرفت. مسئله بعدی، موضوعات اقتصادی است. ظرفیت خوبی بین دو کشور برای توسعه همکاری‌های اقتصادی و تجاری وجود دارد که البته تا به حال از آنها نتوانسته‌اند به‌طور مناسب استفاده کنند. هدف‌گذاری‌ها برای چیزی حدود پنج میلیارد دلار تجارت بین دو کشور بوده، ولی تا به حال در هیچ برهه‌ای حجم تجارت از ۱۰۲ و ۱۰۵ میلیارد دلار بیشتر نشده است.

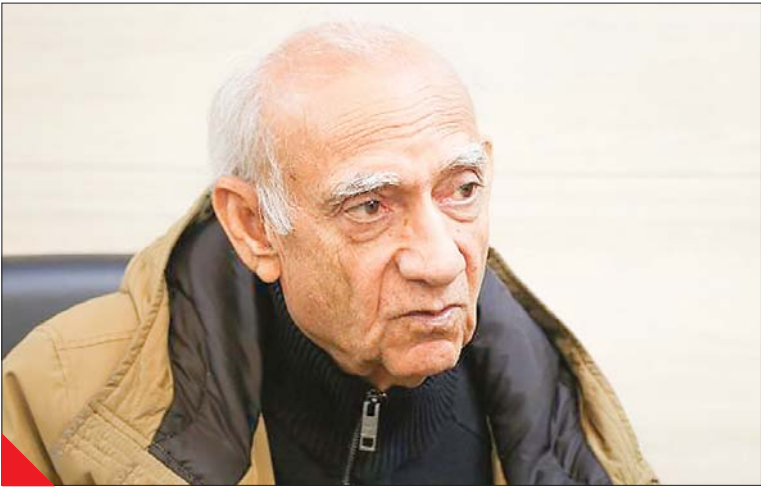
کشاه دینام که رابطه با عربستان سعودی برای پاکستان کاملا حیاتی است، اما ایران چه نقشی را برای پاکستان ایفا می‌کند؟

واقعیت این است که پاکستان به‌شدت به عربستان سعودی و کشورهای حوزه خلیج فارس وابسته است. پاکستان سالانه از قبل کارگران و حتی نظامیانی که در این مناطق هستند حدود شش میلیارد دلار درآمد ارزی به دست می‌آورد. برای یک کشور با اقتصاد ضعیف این رقم بسیار بالایی است. بیش از چند میلیون جمعیت این کشور به‌عنوان کارگران فصلی یا دائم در حوزه خلیج‌فارس کار می‌کنند. اینها وابستگی را زیاد می‌کنند. از زمانی که آمریکایی‌ها کمک‌های مالی خود را قطع کردند، این عربستان‌سعودی بود که در دو مرحله، هر بار ۱۰ میلیارد دلار به آنها کمک کرد. اخیرا هم که بن‌سلمان به پاکستان سفر کرد، صحبت از ۱۰ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری جدید شد. مجموعه اینها را با حجم همکاری‌های تجاری و اقتصادی پاکستان

دیپلماسی

عمران خان از مشهد تا تهران

پیرمحمد ملازهی: دستور کار میانجیگری بین تهران- ریاض است

پیرمحمد ملازهی

حسین جلالی: نخست‌وزیر جمهوری اسلامی پاکستان برای انجام سفری دوروزه به تهران می‌آید. «عمران خان» ابتدا به مشهد می‌رود، چراکه به گفته سفیر این کشور «معتقد است اگر از امام‌اجازه بگیرد، سفر آسان می‌شود». اگرچه برنامه اصلی این سفر رایزنی‌های سیاسی و اقتصادی است، اما برخی کارشناسان معتقدند عمران خان به دنبال میانجیگری با بهبود رابطه تهران- ریاض نیز هست. برای اسلام‌آباد بهتر آن است که دو کشور بزرگ مسلمان منطقه رابطه خوبی با هم داشته باشند. عمران خان از تابستان سال گذشته که روی کار آمد، چندین نوبت به عربستان سفر کرد، اما این اولین سفر او به تهران است. رفعت مسعود، سفیر پاکستان در تهران، در مورد این سفر می‌گوید: «برای نخستین‌بار است که عمران خان به ایران می‌آید. البته خیلی تمایل داشت تا زودتر به ایران سفر کند، اما میسر نشد. در تهران نیز با رئیس‌جمهور روحانی دیدار خواهد داشت. همچنین جلساتی با تجار و بازرگانان دو کشور برگزار خواهد کرد. هدف از سفر این است که نشان دهند ایران و پاکستان دو همسایه هستند و ایران برای پاکستان مهم است». این سفر در حالی انجام می‌شود که در سال گذشته ماجرای راییش مرزبانان ایران در مرز مشترک با پاکستان یکی از مسائل مابین دو کشور بود که رایزنی‌های زیادی را به دنبال داشت. در مورد سفر عمران خان به تهران و اهمیت این سفر با پیرمحمد ملازهی، کارشناس شبه‌قاره، گفت‌وگو کرده‌ایم که در ادامه می‌خوانید.

به ایران مقایسه کنید؛ به نظر می‌رسد که کفه ترازو به نفع عربستان سعودی است تا ایران. باوجوداین حواس پاکستان هست که به‌لحاظ سیاسی توازن در مناسبات ایران و عربستان را حفظ کند. به نظر می‌رسد تا به حال در این زمینه نیز موفق عمل کرده، هرچند انتظارات ایران بالاتر از این باشد. واقعیت این است که پاکستانی‌ها منافع خاص خودشان را هم در ارتباط با عربستان و هم در ارتباط با ایران دارند. **کار منافع مشترک پاکستان با ایران چیست که با توجه به حیاتی بودن رابطه‌اش با عربستان، بر حفظ رابطه خوب با ایران نیز پافشاری می‌کند؟** این موضوع از کجا ناشی می‌شود؟ از قبل از انقلاب اسلامی نیز طرح‌ها و سرمایه‌گذاری‌های مشترکی بین دو کشور وجود داشت. دو کشور عضو «اگو» (سازمان همکاری‌های اقتصادی) بودند و الان هم هستند. اکو بین ایران و پاکستان و ترکیه است. قرار بود تجارت بین این

از انقلاب تا تعطیلی دانشگاه

را نزدیک به ۳۰ پیش گفتیم، متوجه شد‌م که برداشت ما از اسلام و اصلا درک معنای کلمه اسلام نزد ما و نزد کسانی که متولیان امور بودند، فرق بسیار دارد». نصرالله پورجوادی، پژوهشگر فلسفه، عرفان و زبان فارسی در گفت‌وگویی که با مجله «مهرنامه» داشته است، درباره نقش سروش در ماجرای انقلاب فرهنگی گفته است: «جالب است بدانید که این درس معارف اسلامی که توسط دکتر حدادعادل به صورت اختیاری در دانشگاه صنعتی تدریس می‌شد، همان درسی بود که با تغییراتی پس از پیروزی انقلاب اسلامی برای تدریس در دانشگاه‌های کشور به صورت اجباری در نظر گرفته شد. در این میان نقش دکتر حدادعادل و دکتر عبدالکریم سروش در اجباری کردن این درس از همه بیشتر بود. من چندین بار به آنها این را تذکر دادم که نمی‌توان این درس را به صورت اجباری ارائه داد. هنگامی که پیش از انقلاب و در دانشگاه صنعتی آریامهر که در هر سال قریب به دو هزار دانشجو می‌پذیرفت، می‌خواستیم یک درس اجباری ارائه دهیم، در صورت اختصاص یک کلاس به ۵۰ نفر، نیاز به ۴۰ استاد داشتیم و به دلیل نداشتن این تعداد استاد از ارائه واحد اجباری اجتناب می‌کردیم. من همین تجربه را برای حدادعادل و سروش بیان کردم و به آنها گفتم که شما نمی‌توانید استاد مناسب برای همه کلاس‌های معارف اسلامی در دانشگاه‌های سراسر کشور پیدا کنید. اما آنها نپذیرفتند و دیدید که این طرح به چه سرنوشتی دچار شد. بعدها به دلیل کمبود استاد از طلبة‌های حوزه علمیه برای تدریس معارف اسلامی در دانشگاه استفاده شد که این طرح هم به دلیل عدم آشنایی طلبة‌ها با فضای دانشگاه و روحیات دانشجویان شکست خورد…».

روایت پورجوادی
پورجوادی که ارتباطاتی با شورای انقلاب فرهنگی داشته، در این‌باره در همین گفت‌وگو درباره نقش خود گفته است: «تنها ارتباط من با وقایع انقلاب فرهنگی معطوف به راه‌اندازی مرکز نشر دانشگاهی در سال ۱۳۵۹ بود که به اصرار دکتر سروش انجام گرفت. این مرکز وظیفه داشت تا در ایام تعطیلی دانشگاه‌ها و بی‌کاری استادان، کتب دانشگاهی منطبق با فضای دانشگاه پس از بازگشایی‌ا تهیه کند، بسیاری از استادانی که بی‌کار بودند و حقوقی دریافت نمی‌کردند، در مرکز نشر دانشگاهی به کار گرفته شدند. بیش از پنج هزار حکم برای استادان دانشگاه امضا کردم تا مشغول به تالیف و تحقیق و ترجمه کتاب دانشگاهی شوند».

پاک‌سازی در دانشگاه‌ها

در جریان انقلاب فرهنگی مسئله‌ای با عنوان پاک‌سازی یا تصفیه مطرح می‌شود. عباس سلیمی‌نمین در همان میزگردی که شرح آن در بالا آمد، درباره موضوع پاک‌سازی گفته است: «درست است که بسیاری از این افراد از نظر علمی در مراتب بالایی قرار داشتند، اما در وابستگی ایشان نمی‌توان تردید کرد، مثلا امروز یک برداشت تبلیغاتی درباره فروغی هست که می‌گوید اگر فروغی نبود کشور تجزیه می‌شد، در حالی که فروغی یک عالم وابسته بود. اینکه کسی عالم باشد، باعث نمی‌شود که او را پاک بدانیم». این از نوع نگاه حاکم در جریان انقلاب فرهنگی بوده است. عباس عدی در این‌باره در آن نشست با دیدگاهی

می‌تواند انرژی پاکستان را تامین کند. همین حالا هم برق بلوچستان پاکستان از ایران تامین می‌شود. در کنار موضوعات قبل باید مسئله بندر چابهار (در ایران) و بندر گوادر (در پاکستان) را هم دید. در گوادر چینی‌ها سرمایه‌گذاری می‌کنند و اخیرا عربستان سعودی به این کار متمایل شده است. در چابهار ایران، هندوستان سرمایه‌گذاری کرده است. می‌دانید که بین چین و هند هم نوعی رقابت وجود دارد. گفته می‌شود اینکه آمریکایی‌ها چابهار را از تحریم‌ها استثنا کرده‌اند به‌خاطر منافع بلندمدتی است که برای هند در نظر دارند؛ آمریکایی‌ها سعی می‌کنند که چینی‌ها نتوانند بر منطقه به‌طور کامل مسلط شوند. از این زاویه به نظر می‌رسد که موضوع چابهار و گوادر هم مطرح باشد.

کار به‌این‌ترتیب بین چابهار و گوادر رقابتی در میان است؟

یک نگاه همین است که شما گفتید؛ اما یک نگاه دیگر هم وجود دارد، نگاهی که چینی‌ها روی آن کار می‌کنند. آنها بین این دو بندر رقابت نمی‌بینند؛ بلکه شراکت می‌بینند. به‌همین دلیل است که چینی‌ها ابراز تمایل کردند که در چابهار سرمایه‌گذاری کنند و همچنین یک خط‌آهن از گوادر به چابهار کشیده شود تا بتوان این دو بندر را شریک هم قرار داد و توسعه منطقه‌ای را از طریق این دو بندر پیش برد. به نظر من در سطح کارشناسی، این نگاه باید توجه بیشتری را از نگاه رقابتی داشته باشد. چینی‌ها با توجه به طرح بزرگی که دارند، این‌طور نگاه می‌کنند که کل منطقه را در روندی قرار دهند که در بلندمدت بتواند منافع آنها را تامین کند. به نظر من هم اگر در ایران به چابهار نگاه واقع‌بینانه‌تری بشود، این توان و ظرفیت در چابهار وجود دارد که هم در همکاری با گوادر کار کند و هم توسعه شرق ایران را – که عقب‌مانده‌ترین مناطق ایران در آن قرار می‌گیرند و در طرح چینی‌ها می‌گنجد – پیش ببرد. اگر در ایران واقع‌بینانه‌تر برخورد شود، می‌توان چابهار را از انحصار هندی‌ها خارج کرد. اجازه بدهند که چینی‌ها، همین‌طور زاین و کشورهای اروپایی هم آنجا سرمایه‌گذاری کنند و یک نوع رقابت به وجود بیاید. به نظر نمی‌آید که انحصار مناطق آزاد در دست یک کشور در درازمدت به نفع منافع آن کشور باشد. ابتکار عمل از سوی خود آن کشور و ایجاد نوعی رقابت سالم بین سرمایه‌گذاران و جذب سرمایه‌گذاری است که می‌تواند بنادر آزاد را فعال کند. به نظر من تجربه چینی‌ها در مناطق آزاد تجربه موفقی بود. آنها سرمایه‌گذاری رقبای خود مانند ژاپن و آمریکا را پذیرفتند. متأسفانه مناطق آزاد ما در این مسیر حرکت نکردند، تبدیل شدند به مناطق واردات و صادرات.

که نزدیک به دیدگاه سلیمی‌نمین است، گفته: «مسئله اصلی و اولیه، انقلاب فرهنگی نبود بلکه خود انقلاب بود. اینکه خیال کنیم حالا که انقلاب شده می‌توانیم حساب‌شده کار کنیم، توهم است. وقتی شما انقلاب کنید، دیگر شبامی وجود ندارد، بلکه موجی پدید می‌آید که شما را با خود می‌برد، مثلا ما در دانشگاه پلی‌تکنیک ۶۰ نیروی مذهبی بودیم که فعالیت می‌کردیم. آقای میردامادی هم در راس نیروهای مذهبی بود. رئیس دانشگاه در آن زمان دکتر شفیقی استاد باسواد معدن بود که در سیستم دفتر فرح بود، اما انسان خوش‌فکر و خوش‌تبیی بود… اما وقتی انقلاب شد، همین آدم را چپی‌ها تحمل نکردند و با وجود اصرار ما دانشجویان مذهبی گفتند باید اخراج شود و در نهایت نیز اخراج شد و به سوئیس رفت و همان‌جا درگذشت». او با اشاره به استادانی که حذف شدند، گفته است: «تمام این اسامی اول انقلاب با چپی بودند یا مجاهد. در هر حال، استاد دانشگاه نباید از گروه‌های سیاسی حمایت کند. فردی که استاد حقوق بود، نباید از مجاهدین خلق حمایت می‌کرد؛ بنابراین مسئله اول و اصلی انقلاب بود…».

ماجرای معین و گزینش

مصطفی معین، وزیر علوم دولت اصلاحات، از اعضای هسته گزینش بوده است. او در گفت‌وگویی که با مجله آستان داشته است، به توضیح نقش خود پرداخته و گفته است: «در ارتباط با مسئولیت گزینش هم بحث‌های زیادی مطرح شد. من را پیشنهاد کردند که نمی‌پذیرفتم و تقریبا دو ماه طول کشید… اعضای اولیه هیئت مرکزی گزینش دانشجو سه نفر بودند. آقایان محفوفی و مهندس واعظ‌زاده (دکتر واعظ‌زاده فعلی) و من بودیم. من به عنوان دبیر هیئت مسئولیت داشتم. این حکم توسط رئیس شورای عالی انقلاب فرهنگی صادر شد. حکم همه نهادهای وابسته و نهادهایی که بینایی بودند، توسط رئیس شورا صادر می‌شد؛ نهادهای مثل گزینش دانشجو، گزینش استاد، جهاد دانشگاهی، شورای عالی برنامه‌ریزی، مرکز نشر، در زمینه گزینش استاد، اولین دبیر را به خاطر ندارم ولی در مراحل بعد به عنوان دبیر هیئت مرکزی گزینش استاد نیز انتخاب شدم. در زمینه گزینش دانشجو طبیعی بود که هسته‌های اولیه و ثانویه وجود داشته باشد. افرادی که در هسته‌های اولیه رد می‌شدند، در هسته‌های ثانویه یک بار دیگر کنترل می‌شدند و دلایل رد هیئت مرکزی گزینش دانشجو بررسی می‌شد منتها اعتقاد داشتم که هیچ چیزی را به صورت کلی نباید پذیرفت، چون فرد دو مرحله را گذرانده بگویم این دیگر مردود است… باز هم نمی‌توان قسم خورد که هیچ حقی تضییع نشده، به هر حال گزینش باید انجام می‌شد… در مراحل بعدی پیشنهاد تعدیل ضوابط گزینش و حذف تحقیق محلی را به شورا پیشنهاد دادیم که به تصویب رسید».

نظر هاشمی‌رفسنجانی

انقلاب فرهنگی که با تعطیلی دانشگاه‌ها همراه شد، اکنون در تشکیلاتی با عنوان شورای عالی انقلاب فرهنگی طی طریق می‌کند که پرداختن به آن مجال دیگری می‌خواهد. مرحوم هاشمی‌رفسنجانی قبل از مرگ خود به تاریخ حدود سال ۹۵ در یکی از مراسم‌ها مرتبط با دانشگاه آزاد گریز به بحث انقلاب فرهنگی را داشته بود. «... ما به نام علم و قرآن و انقلاب اقدام کردیم، اما دانشگاه‌ها تعطیل شد».

کوتاه دیپلماسی

ملاقات سفیر ایران در برونی با ولیعهد

● ایرنا: حمیرا ریگی، سفیر جمهوری اسلامی ایران در برونی با المعتمدی ب‌الله ولیعهد و معاون نخست‌وزیر برونی، دیدار و گفت‌وگو کرد. در این نشست، بر توسعه و تحکیم روابط دو کشور اسلامی ایران و برونی تأکید شد و با توجه به علاقه‌مندی ولیعهد برونی به ورزش چوگان، در آغاز دیدار کتاب نفیس «گوی» به ولیعهد برونی اهدا شد که مورد استقبال او قرار گرفت. ورزش چوگان در سال ۲۰۱۷ از سوی یونسکو به نام ایران ثبت جهانی شده و قدمت آن در ایران به ۶۰۰ سال قبل از میلاد می‌رسد.

تماس تلفنی ترامپ و ولیعهد ابوظبی درباره تحریم‌های ایران

● بی‌بی‌سی: کاخ سفید با صدور اطلاعیه‌ای گفته است که دونالد ترامپ در تماس تلفنی با محمد بن زاید آل نهیان، ولیعهد ابوظبی، درمورد روابط دو کشور، اوضاع منطقه، بازار نفت و رویکرد نسبت به جمهوری اسلامی ایران به تبادل نظر پرداخته است. براساس این گزارش، «ادامه حمایت آمریکا از قابلیت دفاع ملی امارات متحده عربی، تقویت ائتلاف‌های منطقه‌ای و تأثیر تحریم‌های فلج‌کننده دولت آمریکا علیه ایران» از جمله موضوعات مورد گفت‌وگو در این تماس تلفنی بوده است. این اطلاعیه می‌افزاید که در این تماس تلفنی، «همچنین در مورد نقش امارات متحده عربی، به عنوان یک عرضه‌کننده قابل اعتماد نفت در بازار جهانی انرژی گفت‌وگو شد». به دلیل بیماری شیخ خلیفه بن زاید، فرمانروای ابوظبی و رئیس امارات متحده عربی، بخش عمده وظایف او به عنوان بالاترین مقام امارات به ولیعهد ابوظبی سپرده شده و از او به‌خصوص به عنوان معمار اصلی سیاست خارجی امارات نام برده می‌شود.

اختلاف ملک سلمان با بن سلمان بر سر برخی مسائل از جمله ایران

● ایسنا: روزنامه لبنانی الاخبار در گزارشی به نقل از منابع اماراتی نوشت: ابوظبی ضمن تأیید خبر اختلاف میان ملک سلمان و محمد بن سلمان، پادشاه و ولیعهد عربستان نگران است که این اختلافات بر روابط نزدیک امارات و عربستان نیز تأثیر بگذارد؛ به‌خصوص اینکه در چهار سال اخیر محمد بن سلمان، ولیعهد عربستان و محمد بن زاید، ولیعهد ابوظبی روابط فوق‌العاده‌ای با یکدیگر داشته‌اند. این روزنامه لبنانی بر اساس یک گزارش محرمانه وزارت خارجه امارات با اشاره به اینکه از اکتبر سال گذشته ملک سلمان نقش بیشتر و مهم‌تری نسبت به پسرش محمد بن سلمان در انجام امور حکومتی ایفا کرده است، افزود: ملک سلمان از سیاست‌های پسرش در داخل و خارج ناراضی است زیرا محمد بن سلمان ترکیه را از یک کشور دوست به دشمن تبدیل کرده است، با اخوان المسلمین خصوصت ایجاد کرده، با ایران نیز خصومتش را تشدید کرده و از سوی دیگر روابطی با اسرائیل ایجاد کرده است.

رایزنی اتحادیه اروپا با ایران بر سر افغانستان

● وزارت خارجه: نماینده اتحادیه اروپا در امور افغانستان و مسئولان وزارت امور خارجه در نشست مشترک ضمن ارزیابی تحولات افغانستان بر حفظ و تقویت صلح در این کشور تأکید کردند. به گزارش اداره کل اطلاع‌رسانی و سخنگویی وزارت امور خارجه، رولاند کسائی با ابعاد مختلف تحولات افغانستان را با سرمدی قائم مقام، عراقچی معاون سیاسی و موسوی مدیرکل آسیای غربی وزارت امور خارجه مورد بحث و بررسی قرار داد. در این ملاقات‌ها طرف ایرانی با توجه به اینکه امروز صلح مطلوبه عمومی تمام مردم افغانستان است، با تأکید بر ضرورت توجه به نقش محوری قانون اساسی افغانستان در تمامی مذاکرات و اصل گفت‌وگوهای صلح بین طرف‌های افغان بر اهمیت حفظ دستاوردهای مردم این کشور در ۱۸ سال گذشته تأکید کرد. کوبیسای نیز در ملاقات‌هایی خود بر همسویی افروان بین مواضع و دیدگاه‌های اتحادیه اروپا درخصوص برقراری صلح در افغانستان با دیدگاه‌های جمهوری اسلامی ایران تأکید کرد.

ادامه از صفحه ۲

اگر قلب من می‌ایستاد؟

پرونده را شخصا می‌بندم و پس از تسویه‌حساب از بیمارستان خارج می‌شوم. حین خروج از بخش، در خنکای دلچسپ بهار، به این فکر می‌کنم که چگونه بیماری‌های قلبی عروقی در صدر علل مرگ‌ومیر در ایران قرار گرفته‌اند؟ مسئولیت چه بخشی از این آمار بر عهده ماست؟ به اینک‌ه ما در نظام سلامت، دل‌سوز، زخم‌کشش ولی سهل‌انگیزیم. چه میزان از سهل‌انگاری را می‌توان به کمبود نیروی انسانی یا مراجعات بیش از حد استاندارد یا سوءمدیریت نسبت داد؟ و چه میزان به اشتباهات شخصی پزشکان برمی‌گردد؟ به نظر می‌رسد در نظام سلامت جزئیات توجهی نمی‌شود. جزئیاتی که می‌تواند باعث آسیب به بیماران شود.